

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

Yıl 3 sayı 27

Hodri meydan diyenlere !..

İşverenin aktif desteği ile yönetime gelen sarı sendikanın, 8. Dönem Toplu Sözleşmenin bitirilmesiyle birlikte ağızları değişik laflar yapmaya başladı. Acaba uzmanların Hodri Meydan cesareti nereden kaynaklanıyor. Yine de ne olursa olsun - bunun sonunda ilerici işçilerin tasfiyesi de olsa - sarı sendika tarafından gündeme sunulan Hodri Meydan kabulümüzdür. Çünkü, normal sendika şube seçimi, 1979'un ilk ayları gibi uzun bir süreyi kapsamakta. Her şeye rağmen sarı sendikanın olağanüstü kongre kararını hayata geçirmesini sabırsızlıkla bekliyoruz. Artık Deri Kundura işçisinin böyle bir şebekeye tahammülü yoktur. İki seneye yakın bir zamandan beri yönetimde olan sarı şebeke, işverene karşı olan sadakatini kat ket yer-

rine getirdi. Çarpıcı iki örnek verelim.

1- 50. Madde ile bütün akort çalışanları işverene peşkeş çekti. Kartlarda sendika zamlarının 50. Madde ile birlikte makine puanlarının üstüne ilave edilmesi tesadüfi değildir. Çünkü fabrikaya Asgari Ücret kontrolüne gelecek bir müfettişin, kartlara baktığında, sendika zamlarının dışında kalan ücretin foyası meydana çıkacağıydı. İşveren 50. Madde'yi en fazla bunun için gündeme getirdi. İşçiler bu konuda işvereni mahkemeye vermişlerdi. Mahkeme kasıtlı olarak kaybettirilmesine rağmen, işveren önemi hemen 50. Madde gibi faşist bir yöntemle aldı. Fakat sözleşmeyle böyle bir maddenin kaldırılması söz konusu.

2- Sözleşme tarihinden önce, anlaşma olduğu gün gibi açık, 8 günde sözleşmenin

Ankara'da bitirilmesi formaliteydi. Açık olan şu ki işverenin 15 lira vermesinin altında çok şey yattığı arkadaşlar tarafından biliniyor. Yoksa sendikanın direktif aldığı, sendikanın gücünden korkup işverenin dize geldiğini söylemek biraz değil tam hayalcilik olur. Somut durum ortada. Görevde olduklarından bu yana işverene yaranmaktan başka ne yapmışlardır. İşçi işverene de gitse aynı cevabı alıyor, sendikaya da gitse aynı cevabı alıyor.

Hala inkar ediyorlar, işverenden destek aldıklarını. Bu günlerde ikramiye farklarından grev fonu kesileceğini söylüyorlar. Nasıl oluyor da işçinin sosyal hakkı olan ikramiyeden kesinti yapılıyor. Bu yapılan kanunsuzluktur. Hemde grev fonları bir yövmiye brüt olarak sendikaya ödenecek. Yani bu demektir ki, cebimizden 1,5 yövmiye çıkacak. Toparlarsak, kimi arkadaştan 250, kimisinden 200 lira grev fonu kesilecektir. İşverenin sendikadan çok ve çok memnun olduğu, sarı şebekeyi evladı gibi korumaya devam ettiği her halinden belli oluyor. İşveren, kanunsuzluğu, bile bile gözde alıyor, kuklaları ayakta tutmak için. Sarı şebekenin genç başkanı sözleşme öncesi bazı işçilere 15 lira alacağını söylemişti. Acaba gençliğin yüz karası olan genç başkan falancıydı.

Sözleşme öncesi işçilerin istemlerini dile getirmek üzere sendikaya giden 40 arkadaş o şartlarda olağanüstü kongreye gidilmesini talep etmişlerdi. Kaç imza gerekiyorsa getirelim denildiği halde sarı sendikanın tavrı şu olmuştu. Normal seçimle geldik. Günü gelene dek buradayız. İkibin imza da getirseniz olağanüstü kongreye gitmeyiz.

Fabrikada sarı sendikaya karşı mücadele veren arkadaşların sayısı elbette 40 değil. Ama, sarı sendika ve işveren baskıları ve uygulamaları, arkadaşları biraz daha geri planda yürümek zorunda bırakıyor. Fakat şu unutulmasın: Fabrika içerisindeki, sınıf sendikacılığı ilkelerini kendisine rehber edinmiş arkadaşların sayısı ne 40, ne 100 nede 500 dür. Mutlaka Deri Kundura'da sınıf sendikacılığı bayrağı dalgalanacaktır. Ne sizlerin, ne de işverenlerin baskısı bizi sınıf sendikacılığı mücadelesinden alıkoymaz.

Olağanüstü Kongrenin ipleri, mutlak işçilerin elindedir. Madem ki Hodri Meydan diyorsunuz. Olağanüstü Kongreyi hayata geçirin. Fakat biliyoruz bunun demogoji olduğunu.

Sizler bizlerin başına işveren desteği ile çöreklediniz. Sarı sendika zinciri birliğimiz karşısında mutlaka parçalanacaktır.

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK. YAŞASIN SIF SENDERİKACILIĞI.

asgari ücret

29 Kasım 1977 günü Asgari Ücret Komisyonu toplandı. 1800 TL olan Asgari Ücret yeniden saptanacak. Çalışma Bakanlığı Asgari Ücreti 3000 TL. olmasını önerdi. İşverenlerin saldırgan örgütü MESS ise 'mümin olanın en azı' diyor. TÜRK-İŞ 3300 TL. diyor. DİSK en az 4000 TL. TMMOB 5000 TL. DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) ise 5500 TL diyor.

Bu önerilerin bir kısmı gerçekçi, bir kısmı değil. Önce DPT'nin önerisini ele alalım. DPT bu rakamı önerirken işçileri, emekçileri düşündüğünden önermedi. Bu kurum 5500 TL. yi önerirken bilimsel olarak yani gerçekçi yoldan hareket ediyor.

Alıyor bir eline temel ihtiyaç fiyatlarını, tüketim maddesi fiyatlarını, işçi ücretlerini patron karlarını gösteren istatistikleri. Öbür eline de insanın yaşaması için gerekli olan ve yine bilim adamları tarafından saptanan beslenme, giyim v.s. harcamalarını topluyor, bölüyor, çıkarıyor, çarpıyor ve böyle olması gerekir diyor. Yani bu bilimsel olan öneri Türkiye Mimar Mühendis Odalar Birliği (TMMOB) ve DİSK'in önerileri de buna yakın.

Peki diğerleri ne demeye geliyor. Bu hayat pahalılığında bize böyle gerçek dışı ücretleri kimler reva görüyor.

1- Çalışma Bakanlığı.

2- MESS (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası)

3- TÜRK-İŞ Temsilcilerinin birincisi işbirlikçi tekelci sermayenin oluşturduğu 2. MC'nin Çalışma Bakanlığı, ikincisi, işbirlikçi-tekelci sermayenin saldırgan örgütü.

tü, Üçüncüsü de kendini bu türlü sermayenin güdümünden çekip çıkaramayan ve bu yolda çaba harcamayan Sarı konfederasyon.

Peki Asgari Ücret Komisyonu denen nasıl oluşuyor. O da şöyle;

5 Çalışma Bakanlığı Temsilcisi, 5 İşveren temsilcisi, 5 Türk-İş Temsilcisi.

İlk ikisi yani 10 kişi zaten sermayenin adamları. Son beş kişi de sarı.

Hani kılavuzu karga olanın burnu baktan çıkmazmış. Bizimki de o hesap.

Bizim Asgari Ücretimizi bunlar tespit edince de, bize açlığa talim etmek kalıyor.

Asgari Ücret Yönetmeliği, asgari ücreti şöyle tanımlıyor. "Asgari Ücret, bir işçinin ekonomik, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını asgari (en az) düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir." Yani en az ücret alan kişi bile bu ihtiyaçlarını karşılayabilmelidir.

Bütün bunlara dayanarak, biz de diyoruz ki Asgari Ücret şu ortamda 5000 TL. olmalıdır. Daha azı belki sadece işçiyi doyurur. Ama işçi dünyada yalnız yaşamıyor. Bakması gereken ailesi, çocukları vardır.

Asgari Ücret 3000 TL. olursa bu işçinin çocuk çocuğunu açlığa, çağ dışı yaşam koşullarına itmek demektir.

Hayatı üreten işçiler ve onların devamı olan çocuklarına böylesi bir hayat reva görülemez. Ama Kapitalist Toplum reva görüyor. Er geç Kapitalist düzenin çarkı kırılacak. Ve insanlarımız böyle oldukları gibi yaşayacakları ileri demokratik düzeni kuracaklardır.

YENİLEŞME

Yemekhane sorunumuz her geçen gün daha bir ağırlaşıyor. İşveren, yemeğe 12.00 de gidin diyor. 12.00 de yemeğe gidiyoruz. Önden giden arkadaşlar yerlerine oturduğunda, geride kalanlar yer bulamıyor. Normal yemek 20 dakikada yenir. Yer bulamayan arkadaşlar bu kadar süre bekliyorlar. Beklemekle kalsa iyi. Boşalan yere oturduğunda, temizlenmemiş masada yemeğini yemek zorunda kalıyor. Su içecek bardak bulamıyor. Masalar ve tabureler yetersiz. Böyle olunca yemeği balık istifi yiyoruz. Dirseklerimiz birbirine bata bata.

Bütün bu yetersizlikler başka zor durumlara da yol açıyor. Temiz yer, bardak bulabilmek için işçi arkadaşlar paydos etmede haklı olarak biraz acele ediyorlar. Köşe başlarında işveren beslemeleri bu arkadaşları tespit ediyorlar. Haydi disiplin kuruluna.

Soruyoruz, işçi arkadaşlar, hepimizin rahatça yemek yiyebileceği yer, temiz masa, bardak v.s. eksikleri giderilmiş olsa niye işi erken bırakalım.

Burada birinci suçlu yetersiz yemekhane yaptıran işverendir. İşverenden böyle konularda anlayış beklemek saflık olur.

İyi ama bizim sendikamız ne güne duruyor. Bu kötü durumun giderilmesi için neden işverene baskı yapmıyor? Bunun da cevabı açık. İşverenin sağ kolu konumundaki sarı sendika ne zaman haklarımızı aramış ki şimdi arasın?

Sendika yetkililerine bu durumu ilettik. Bize cevapları şu oldu. "Biz bakıyoruz, herkes 20 dakika içinde yemeğini bitirip gidiyor. Demek ki yemekhane ihtiyaca yetiyor."

Beyler, bizler zaten kıt kanaat geçinen emekçileriz. Disiplin Kuruluna gitmeye, ıhtar cezası alıp, kardan pay olarak dağıtılan paranın % 85 ini almaya çok mu hevesliyiz? Böyle mantık olmaz. Bu gerçekleri saptırmak isteyen işveren-sarı sendika ikilisinin ortak aldatmacasıdır. Bu palavralara karnımız tok.

Biz işçilerin, yemekhane konusunda yapılması gereken, işverene dayatılması gereken önerilerimiz şunlardır.

1- Öğle yemeğine giren işçi sayısı kadar masa ve tabure sağlanmalıdır.

2- Yemeğini mecburen geç yemek durumunda kalan arkadaşlar için ekmek sepetlerine yeniden ekmek konmalıdır.

3- Masalarda her arkadaşına bir bardak sağlanmalıdır.

4- Ayrıca yemekhane içinde açılan kanal biran önce kapatılmalıdır.

Geçtiğimiz günlerde yemekten çıkan bir arkadaşımız kanala düşerek yaralandı. Peki burada her halde arkadaşımızın dikkatsiz olduğunu söylemek doğru değildir. Aynı kanala bir başka arkadaş da düşmüş, fakat yaralanmamıştır. Sonradan kanal üzerine ızgara konduğunu gördük. Tedbirler illi bizim canımız yanınca mı alınacak.

Ve bütün bu konularda işçinin hakkını aramayan sarı sendikacılar hala başımızda gayet rahat, sarılıkclarını sergileyip duracaklar mı?

Ergeç, biz işçiler tek bir yumruk olacağız. Gücümüzü, sınıf sendikacılığı anlayışıyla birleştirip sarı sendikacılardan hesap soracağız.

SAYA KESİMHANESİ

Bir birbuçuk seneden beri ve halen kesimhanede vardiya olarak çalışan arkadaşlarımız işverene karşı mağdur durumda bırakılmışlardır. 12, 60 kuruş ve 890 kuruş saat ücreti olan bu arkadaşlarımızın saat ücretleri 50. Madde'ye göre 79 kuruş daha eklenerek 13, 39 kuruş ve 9, 79 kuruş olmuştur. Maalesef işverenin kendi çıkarı doğrultusunda uydurduğu kapasiteyi, kısıtlı vardiya saatinde çıkartamadıklarından dolayı ücretleri 12, 60 ve 890 kuruştan ödeniyordu. İşveren bu ücretleri de değiştirerek Ekim ayında 750 kuruş ve 900 kuruş arasında değişen saat ücretlerinden ödemeye başlamıştır.

Eski kesici arkadaşlarımızın çoğu normal 8 saat olan işsaatinden fazla çalışarak bu kapasiteyi çıkartmamaktadırlar. (700 500 kuruş olduğu halde) Oysa vardiya arkadaşlarımızın zamanları tamamen kısıtlıdır. İşin en garip yanı 500-1000 lira ev kirası veren ve ailesini, çocuklarını aç bırakmamak için çalışan çabalayan bu arkadaşlarımıza aynı zamanda sendikacı olan usta Mehmet Karabaş işten çıkmaları için kapıyı göstermektedir.

Her yerde Müslümanlık tavırları takınan fakat acımasızca işçi arkadaşlarımızın aldığı ücretlerin sağından-solundan çırpma-ya çalışan bu işveren temsilcilerinin esas amaçları nedir acaba, bunu soruyoruz.

Herkesin bildiği gibi Kesimhane, fabrikamızın bütün kısımlarından farklıdır. Kapasite konusunda başka kısımlarla mukayese edilmesi tamamen yanlış bir tutumdur. Örneğin derilerin bozuk olması, işleri bağlayıp teslim etme, yeni bir iş alma, derileri yerleştirme, istampaları bulup toparlama gibi bilmum kesim harici işler kapasiteyi tamamen düşürmektedir. Değişen modellerde saat tutulurken bu saydığımız hususlar göz önüne alınmamıştır. Bütün modellerin 5 dakikalık değil bir günlük saate tabi tutulmasını ve kapasitenin yeniden ayarlanmasını istiyoruz. Bu hususları sayın sendikacılarımıza duyurmayı görev sayıyoruz.

Deri ve Kundura Fabrikası'ndan bir işçi.

Deri Kundura işçileri olarak, bizleri bir kez daha işverene acımasızca peşkeş çektiğini ren bu ihanet şebekesini lanetliyoruz. Daha 7. Dönem Toplu Sözleşmenin getirmiş olduğu kazıkların izleri silinmeden bu kez kısa bir zaman içerisinde bilinçli olarak bitirilen 8. Dönem Toplu Sözleşme ile yenileri eklendi. Hayat pahalılığının gün be gün ağırlaştığı, sömürünün acımasızca devam ettiği günümüzde Toplu Sözleşme hakkımızı bizlerin biraz daha yoksullaşması için işverenin istediği şartlarda kullanan sarı şebekeden hesap soracağız. İşverenin dayattığı her şeyin kabul edildiği bellidir. Toplu Sözleşmemiz zaten başlamadan bitmişti. Ankara gitme, görüşmelerin 8-10 gün devam etmesi formaliteden başka bir şey değildir.

Arkadaşlar, sözleşmenin birinci gününde sendikayı görüşmelere çağıran işverenin amacı belliydi. Bugüne kadar yapılan sözleşmelerde, işveren, sürekli sözleşme başladığı anda bir ay erteleme yoluna giderdi. Bu sefer acaba böyle bir yolu neden denemeye lüzum görmedi. Yoksa bizleri çok mu seviyordu. Belki de sarı şebekeyi ayakta tutmak için bir an önce bitirmek istedi.

Hayır bunların hiçbirisi değil. Mutlaka işyerlerinde, işverenler sarı şebekeleri sürekli desteklerler buna mecburdurlar. Çünkü günümüzde işçi sınıfı tüm fabrikalarda sınıf sendikacılığının bayraklarını yükseltmekte, işçi sınıfının bilimini kavrayıp sömürüyü sınırlandırma ve sona erdirmemsi cadesinde coşkuyla ilerlemektedir. İşte bunun için işverenler sarı sendikaları tercih ederler.

8. Dönem Toplu Sözleşmenin işveren tarafından on gün içinde bitirilmesinin amacı, önümüzdeki günlerde asgari ücretlerin yükseltilmesi tespitiyle hareketti. Şunu hemen belirtelim. Fabrikamızda çalışmakta olan 1000 işçiye yakın bir sayının asgari ücretten yararlanmasi söz konusuydu. Çünkü işveren, sözleşmeyi asgari ücretten sonraya bitirmeyi göze alamazdı. Bu sefer bir arkadaşına yakın olan bu sayıya iki sefer para ödemek zorunda kalacaktı. İşte mesele bunu kavramaktı. Sendikamızın eline böyle bir fırsat geçmişti. Ama böyle bir fırsatı değerlendirerek sarı sendikamızın harcı değildir. İşverenin ilk günlerde verdiği gözdağı sarı şebekeyi ürktütti. İşte daha ne istiyorsunuz, alın size 28 aya 15 lira. Yoksa gidin grev yapın demesi üzerine, sarı şebeke telaşa kapılıp basıverdi imzayı. Çünkü haklıydı sarılar. Kendi kendilerine şöyle diyorlardı. Ya greve gidersek, kasada para yok. Kazanç Çeşme'nin şubat veya mart ayında sözleşmesi var. Ne olacağı belli olmaz. Erzurum'da grev var. 150 kişiye para veremiyoruz. 2200 kişiyle ne yaparız korkusuyla hareket ettiler. İşveren kucağına düştüler. Başlamadan evvel Deri-İş Mali Sekreteri Necmi Yılmaz fabrikaya gelip bu Toplu Sözleşme bitecek lamı cimi yok, bitirmek zorundayız. Hangi şartlarda olursa olsun demesi işverene göz kırpmamın alasıydı. Yanlış anlaşılmasın, illaki grev demiyoruz. Şu yapılmalıydı. İşverenin üstüne gidip sözleşmenin 24 ay olması, sosyal hakların tümü koparılmalıydı. Çünkü işveren buna yanaşmak zorundaydı. Maalesef biz ne dersek de yelim. İşveren her şeyi biliyordu. Sendikamızın gücü belliydi. Karakteri, anlayışı işver-

Geçtiğimiz Mayıs Ayından önceki günlerde DİSK' e bağlı MADEN-İŞ Sendikası ile MESS arasında Toplu Sözleşme görüşmeleri yapıyordu.

30 Mayıs 1977 gününe dek yapılan görüşmelerden, MESS' in uzlaşmaz tutumunu ne deniyle sonuçlanmadı. Bunun üzerine MADEN-İŞ Sendikası MESS' e bağlı işyerlerinde grev kararı aldı ve uyguladı.

Grev uygulamaları başarıyla sürmekte iken, uzlaşmaz tutumunu sürdüren MESS 17 Ekim günü 13 işyerinde LOKAVT kararı aldı. LOKAVT kararının alınmasında MESS' in işini kolaylaştıran etkenler de oldu. Örneğin tüm işbirlikçi-tekelci güçler CIA, MİT, sapık akımlar işçilerin sınıfsal mücadeledeki büyük dayanakları DİSK' e karşı saldırıya geçtiler. DİSK içinde karışıklık çıkması için yoğun çaba harcadılar ve de kısmen başardılar. Bu durum MESS için ganimet oldu. DİSK' i ve dolayısıyla MADEN-İŞ' i yıkma, parçalama ve yükselen işçi sınıfı mücadelesini geriletmek sevdiğine düştü. Bu nedenle de LOKAVT' ı dayattı.

MESS' İN AMACI NE ?

MESS, ülkemizdeki sermaye çevreleri nin sendikal örgütü. Hem de en azıllarından. Özellikle içinde bulunduğumuz günlerde ülkemiz büyük bir ekonomik çıkmaz içindedir. Sermaye çevreleri bir yandan iş birliği yaptıkları uluslararası tekeller tarafından daha fazla işbirliğine (yani bağımlılığa) zorlanmakta, öbür yandan pazar darlığı çekmekte. Böylece çıkış yolu ararken de önünde engel teşkil eden güç ve çevrelere saldırmakta.

LOKAVT

Bu arada ülkede de diğer işçiler, köylüler, sosyalistler, ilerici, yurtseverler ve demokratlar grevdeki işçilerle dayanışma içine girdiler. Kimisi birer yömüye, kimisi yiyecek-giyecek ve birkaç yolla yardıma giriştiler.

İşçi sınıfının haklı mücadelesini yarım saat içinde milyarı aşan fon oluşturarak durduracağını sanan bir avuç azgın sömürücü bu birlik ve dayanışma karşısında şaşaldılar.

Saldırıları azgınlara karşı 17 Ekim' de LOKAVT ilan ettiler.

LOKAVT' I KİMLER SAVUNUYOR ?

Başta MESS savunuyor. Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası demek olan MESS' de kimler var.

1- Özel sektör dediğimiz işbirlikçi sermaye-yani KOÇ'lar-ERCAN'lar-JAK KAMHI' ler v.s.

2- Devlet kuruluşu olan Sümerbank, Manesman, MKE, Ereğli Demir Çelik, (MKE her yıl MESS' e bir milyon liranın üzerinde aidat ödemektedir.) Yüzde 43 ü devletin olan NETAŞ, yüzde 45 i devletin olan Türk Traktör Fabrikaları, yüzde 35 i devletin olan Türk Kablo, v.s. (MKE Genel Müdür Vekili Adil Sağlam aynı zamanda MESS başkan vekilidir.)

LOKAVT' ı bir de TİSK savunuyor. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu TİSK kimlerden oluşuyor.

1- Mehmet Akgemici (SSK Genel Müdürü Tisk Yönetim Kurulu ve yürütme kurulu üyesi)

Böylece :

1- Uluslararası tekellerden daha fazla kredi sağlama yollarını aramakta.

2- Ülkedeki Ulusal Burjuvaziyi (nispeten küçük sermayeyi) iflasa sürükleyip onların kredi, sermaye ve pazarlarını ele geçirmek istemekte.

3- İşçi sınıfının (a) savaştan ve en dirençli en bilinçli örgütü MADEN-İŞ' i yıkmak ve kazanılmış ileri hakları gasbetmek istemekte.

4- Bu arada ekonomik ve demokratik mücadelenin direngen örgütü DİSK' i yıpratmak ve hatta yıkmak istemekte.

İŞÇİ SINIFI DİRENİYOR .

Başlangıçta sayıları 16.000 olan ve gidecek 40.000 e yaklaşan işçiler 30 Mayıs'tan bu yana direnmenin ve bilincin güzel bir örneğini sergilediler. Sendika işçilere 45 günde ancak 1000 TL. vermesine karşın, işçiler grev silahını ellerinden bırakmadılar.

2- Orhan Sorguç, (Etibank Genel Müdürü Tisk Yönetim Kurulu Üyesi)

3- Adil Sağlam (MKE Genel Müdür Ve kili, TİSK Yönetim Kurulu Üyesi)

4- Adil Okuldaş (Tariş'te yüksek memur Türkiye Gıda Sanayii İşveren Sendikası)

5- Cevat Eroğlu (Petkim A.Ş.'de yüksek memur, TİSK yönetim kurulu üyesi)

6- Turgut Ögmen (İpraş'ta yüksek memur, TİSK Yönetim Kurulu üyesi)

7- Celalettin Özgen (Petkim'de yüksek memur, TİSK Yönetim Kurulu üyesi)

8- Fikri Çağlar (Türkiye Şeker Fabrikaları Genel Müdürü, TİSK Yönetim Kurulu üyesi)

9- Kemal Kadioğlu (Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'de yüksek memur, TİSK Yönetim Kurulu üyesi.)

10- Nazım Dinçer (Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'de ders Müdürü, TİSK denetim kurulu üyesi)

11- Kutluhan Günbay (Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürü, TİSK Yö-

netim Kurulu üyesi)
Şimdi burada durup düşünmek gerek
kime karşıdır ?

KİMLER LOKAVT' A KARŞI ÇIKIYOR ?

Ülkemizde işçilerden, köylülerden, emekçi, demokrat, yurtsever herkesten başta MESS LOKAVT'ın bir hak değil toplumsal suç olduğu konusunda birleşiyor.

DİSK'e bağlı diğer sendikalar, TÜRKİYE İŞ' e bağlı sendikalar, eğitim emekçilerinin örgütü TÖB-DER, sağda emekçilerinin örgütü TUS-DER, TMMOB, TUM-DER, TÜTED, KÖY-KOOP, İGD, İKD, DGDF, HKD, TİB, TUMAS, DHKD gibi ilerici örgütler grevdeki işçilerle olduğu gibi LOKAVT' taki işçilerle de birlik ve dayanışma içinde olduklarını açıkladılar. Maddi ve manevi türlü yardıma koştular.

İŞÇİLER NE DİYOR ?

LOKAVT uygulamasını yaşayan işçiler 13 tane demistik. ELSEL-ELMAS, ELBA-ÇELİK SANAYİ-ÖZKÖSEÖĞÜ, VOLTAJ ELEKTRİK-TÜRK DEMİR, KÜM-ATLI ZİNCİR-FERRO DÖKÜM, BÖHLER-BELDESAN-FERRO DÖKÜM, ÇOBAN ÇEŞME.

Buradaki işçiler mücadelenin işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz mücadelenin bir parçası olduğunu biliyorlar.

Ve ekliyorlar : " SİZİN LOKAVTINIZ GELİR BİZE VİZ "

Ferro Döküm İşçileri : " ZATEN A LOKAVT UYGULASALAR NE OLUR " Böhler İşçileri : " SONUNA KADAR RENECEĞİZ "

İşçi sınıfının mücadelesi bir bütündür. İrade işçiler, emekçiler, kıyasıyla mücadele verirken, bizler buna seyirci olamayız. İlericiyim, demokratım, sosyalist diyen herkes, ezilen-sömürülen işçi-köylü tüm emekçiler bu mücadelede yerini almak zorundadırlar. Dayanışma verebilecek neyimiz varsa vermek zorundayız.

LOKAVT'ın çağ dışı özünü ve onun insanların niteliğini anlatmak ve engellerin lokavta karşı çıkması için elbilenle çalışmamız sınıfsal görevimizdir.

KAHROLSUN LOKAVT VE SAVUNUCULARI.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİK VE DAYANIŞMASI.

LOKAVT MUTLAKA YASALARDAN KARIKILMALIDIR.

İŞÇİ SINIFININ BAŞARISI BİRLİKTE ÇIKARILMADIR.